

Psykologtidningen debatt

Är viss kunskap förbjuden?

Ann-Kristin Sandberg bekräftar vår uppfattning att en diskussion utanför det neuropsykiatriska paradigmet är närmast otillåten och hon utelämnar det psykologiska perspektivet när hon pratar om samverkan, skriver Bo Gunnarsson och Anders Wesslund i en slutreplik.

Syftet med den artikel vi skrivit har varit att diskutera, några i vårt tycke, oroande tendenser inom BUP. När A-C Sandberg för Attentions räkning svarar oss presenterar hon inga argument emot de vetenskapliga perspektiv och kunskapsområden vi lyfter fram. I stället tycks hon mena att denna vetenskapliga kunskap inte får finnas inom BUP i dag. Mest uppseendeväckande är dock att Sandberg anser det vara otillåtet för BUP-medarbetare att ens diskutera frågorna. Det innebär dels att plädera för inskränkt yttrandefrihet, dels att bara viss kunskap är godkänd. Det är långt ifrån den vetenskaplighet Sandberg själv efterlyser.

ATT KRITISKA TANKEGÅNGAR i en debattartikel skulle äventyra patientsäkerheten är för oss en märklig tanke. Tvärtom riskeras väl patientsäkerheten om det inte är tillåtet med ett offentligt och fritt samtal där *olika* vetenskapliga perspektiv ges plats?

Två saker finner vi illustrativa i Sandbergs svar. För det första att en diskussion utanför det neuropsykiatriska paradigmet är närmast otillåten. Det bekräftar vår uppfattning om neuropsykiatrins anspråk som vi skrev om i vår artikel. Det andra är att Sandberg utelämnar det psykologiska perspektivet när hon pratar om samverkan. Den medicinska modellen ger inte utrymme för utvecklingspsykologisk kunskap. Därmed riskerar vissa symptom och egenskaper hos barn att reduceras till enbart funktionshinder utan psykologisk förståelse för uppkomstmekanismer. Just detta påtalade vi också i vår artikel.

Vad gäller frågan om evidens har Sandberg uppenbarligen missuppfattat oss. Vi känner oss inte hotade av kravet på evidensbaserad kunskap som hon skriver. Men återigen, vi vill diskutera evidensbegreppet och dess relevans. Det hot som vi uppfattade gällde Sandbergs löfte att "överlämna denna skrivelse till Socialstyrelsens tillsynsenhet", ett hot som handlade om att skrämja personal till tystnad.

Slutligen vill vi säga att även vi värnar om de barn och familjer som Attention företräder. Vi har förståelse för att man kraftfullt vill försvara och värna sina rättigheter. Men vi är också övertygade om att ett öppet samtal med hänsynstagande till ett flertal perspektiv ytterst kommer brukarna till del.

BO GUNNARSSON
Socionom, psykoterapeut
ANDERS WESSLUND
Psykolog, psykoterapeut

Publicerad 2010-01-19